

SOBRE LA DIFERENCIACIÓ
DEL M. MELITENSIS I EL B. ABORTUS
PER SUBSTÀNCIES QUÍMIQUES

per
JOSEP VIDAL

No fa molt, Varcellana i Zanzucchi¹ han publicat un article on asseguren que la diferenciació del B. de Bang i el M. Melitensis es pot realitzar fàcilment, per mitjà de les aglutinacions per substàncies químiques. Aquestes són variades, però els autors s'han servit preferentment de la solució d'àcid làctic a l'1 per 100. A fi de posar-nos en les mateixes condicions dels autors, hem seguit llur tècnica. Emulsionar un cultiu jove en aigua destil·lada. 1 cc. d'aquesta emulsió és posat en contacte amb 1 cc. de la solució d'àcid làctic. Seguint aquesta tècnica, els autors observen que el M. Melitensis sempre aglutina i el B. de Bang mai. Trobaren un B. de Bang que va aglutinar dèbilment, però creuen que la seva identitat no és prou clara.

Nosaltres hem comprovat aquest procediment amb 17 mostres de M. Melitensis i 6 de B. de Bang. Els resultats foren els següents : les 6 mostres de B. de Bang, aglutinaren netament, 10 mostres de M. Melitensis, igualment, i les 7 restants no aglutinen. Com pot observar-se, els resultats són francament discordants. És pos-

1. VARZELLANA-ZANZUCCHI, La differenziazione tra b. di Bang e micrococco melitensis, *Patologica*, vol. XVIII; 1926.

sible que la composició del medi de cultiu tingui una influència notable damunt de les característiques aglutinògens dels microbis, i, en aquest cas, potser els autors esmentats s'han servit de medis diferents dels nostres.

Però un fet especial ens induí a pensar si fóra possible modificar artificialment les característiques aglutinògenes dels gèrmens. Una de les mostres de *B. de Bang* havia viscut en simbiosi amb un *M. Melitensis*, i aquest *Melitensis* era perfectament aglutinable per les substàncies químiques. Aquest fet va orientar-nos cap a repetir l'experiència amb tots els *M. Melitensis* que no es deixaren aglutinar, posant-los en contacte amb les substàncies del metabolisme d'un *B. de Bang*. El nostre dispositiu consisteix a introduir una bugia L a l'interior d'un tub gros que conté brou placenta. En el tub sembrem el *Melitensis*, i, a l'interior de la bugia, el *B. de Bang*. Al cap d'un mes de vida en aquesta espècie de simbiosi es fan sembres en agar dels dos cultius i es procedeix a repetir les aglutinacions. Dels 7 *M. Melitensis* que no aglutinaven, després de l'intercanvi establert, 6 aglutinaren netament.

Hom podia pensar, però, que les nostres aglutinacions fossin, en presència de cultius mixtes, indiferenciables per les tècniques de Laboratori. Per assegurar-nos de la veritat dels nostres experiments, sembrarem dos tubs de simbiosi: un a l'interior de la bugia i un altre en el tub solament. Després d'un mes de permanència a l'estufa, comprovarem l'esterilitat dels llocs no sembrats.

Per tant, i atenent-nos als nostres resultats, creiem que les aglutinacions per substàncies químiques no tenen valor per a demostrar que el *B. de Bang* sigui un germen diferent del *M. Melitensis*.